

MONAHUL PAVEL AGHIORITUL, DOCTOR ÎN BIOLOGIE MOLECULARĂ ȘI BIOMEDICINĂ, DESPRE VACCINUL ANTI-COVID 19

Deși lumea științifică rămâne predominant tăcută, pandemia actuală nu justifică vaccinarea globală, deoarece:

1. Rata mortalității din cauza Covid19 este scăzută (procentul de ~2,5% este oricum supraevaluat). Situația spitalicească din primăvara lui 2020 nu se mai poate repeta, pentru că au crescut experiența în tratarea bolii și dotarea medicală. De aceea, vaccinarea ar trebui să fie punctuală.
2. Virusul afectează cu precădere persoane la vârsta a treia și a patra, ce au senescentă imunitară (după vaccinare, răspunsul imunitar este scăzut). Pentru a-i ajuta pe bătrâni, este preferabilă descoperirea unei terapii antivirale.
3. La pacienții cu forme grave, insuficiența respiratorie acută este produsă de o furtună de citokine inflamatorii, care reduc răspunsul imun mediat de limfocitele T. Vaccinul poate exacerba acest mecanism imuno-patologic, înrăutățind condiția acestor pacienți (un efect similar a fost observat la vaccinul felin anti-FeCoV, care provoacă peritonită).
4. Eradicarea bolii prin vaccinare globală nu se poate face decât printr-un vaccin absolut eficient și în lipsa altor gazde naturale ale virusului (adică omul să fie singura ființă care se poate infecta, așa cum este cazul poliomielitei). În cazul SARS-Cov-2 și dacă s-ar reuși eradicarea temporară la oameni prin vaccin, virusul poate reapărea prin reinfectarea de la lilieci sau alte gazde animale, într-o formă mutată, neafectată de imunitatea de turmă existentă.
5. Coronavirusurile sunt virusuri ARN, care se mutează foarte rapid (deja au fost identificate două tipuri de SARS-Cov-2, S și L). Este dificil pentru un vaccin să acopere toate tulpinile posibile ale virusului; putem vorbi, în acest caz, mai degrabă, de campanii regulate de vaccinare globală (poate că acesta este și scopul? Pretextul unei tranziții universale la o biologie umană hibridă, în care oamenii să fie dependenți de tehnologii de platformă – inginerie genetică, interfațare digitală – prin actualizări periodice ale vaccinului? Se pune și întrebarea: industria farmaceutică slujește omului sau omul îi slujește ei? Cui folosește graba implementării în masă a unui astfel de vaccin?).

99% dintre cei infectați cu SARS-Cov2 supraviețuiesc; atenția ar trebui îndreptată spre cei 1% care nu o fac (de ex. există deja rezultate promițătoare din utilizarea perechii hidroxiclorochină-azitromicină, precum și a unui anticorp monoclonal care adresează glicoproteina S a virusului). Aceasta nu înseamnă că nu trebuie dezvoltat un vaccin sigur și eficient; doar că cel actual este produs forțat (într-un singur an în loc de șase), în condițiile în care lipsesc încă multe informații despre biologia coronavirusului. Este o abordare greșită, din perspectiva biologiei moleculare, să intervii asupra 100% din populație pentru o ipotetică protecție a 1% din ea.

Rareori un vaccin (și, în general, orice intervenție asupra corpului uman) este fără efecte secundare. Opțiunea de a nu te vaccina nu pune în pericol sănătatea publică atâta timp cât nu intervine asupra dreptului altei persoane de a primi vaccinul. Vaccinarea forțată transformă societatea dintr-o democrație într-o turmă de animale fără capacitate de decizie și de care te poți lipsi oricând. Legislația vaccinării obligatorii și propaganda pro-vaccin nu au, așadar, un autentic temei științific, ci mai degrabă uriașe interese financiare, precum și agenda obscură a anumitor entități ce doresc să dețină controlul. Totul se bazează pe un climat de frică, creat și întreținut de mass-media.

Din punct de vedere duhovnicesc, se militează împotriva libertății trupești și sufletești a persoanei.

Frica, dacă este orientată spre Dumnezeu, îi poate oferi omului îndrăzneală, curaj, luminare; fricile/fobiile induse în aceste zile, aduc omului și mai multă tulburare, neliniște și lașitate. Așa se explică și campaniile stăruitoare de desacralizare a Tainei Împărtășaniei, prin menționarea salivei, lingurițelor comune etc., anume pentru a întări frica ce susține mitul vaccinului. Să nu uităm însă minunea vindecării orbului din din naștere, când Domnul îi redă vederea cu un gest inacceptabil din punct de vedere igienic: a amestecat saliva Sa cu pământ și a uns cu această mixtură mucoasa conjunctivală a orbului – rezultat imposibil de reprodus științific!

Astăzi, pe lângă farisei, pe Hristos L-ar fi acuzat și o ceată de specialiști infecționiști.

(<http://sfantulmunteathos.wordpress.com>)